

Nr 515.

Av herr **Lindén m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 242, med förslag till förordning angående försäljning av rusdrycker m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 242 har bl. a. föreslagits att för detaljhandeln med rusdrycker riket skall vara indelat i detaljhandelsområden och att i regel varje län skall utgöra ett detaljhandelsområde.

Beträffande denna försäljningsorganisations framtida gestaltning synas meningarna i landet vara mycket delade.

Av de sakkunniga för utredning av frågan om ändring av rusdrycksförsäljningsförordningen har herr Thulin beträffande ovannämnda fråga anfört starkt bärande skäl för ett bibehållande i princip av den nuvarande försäljningsorganisationen.

Till de av honom framförda synpunkterna torde anföras följande.

Om man bortser från de allra största bolagen torde de nuvarande systembolagen i sitt handhavande av den individuella utminuteringskontrollen i största utsträckning vara hänvisade till sin egen lokal- och personkännedom. Ty förhållandet är nog så att många nykterhetsnämnder eller som sådana fungerande fattigvårdsstyrelser icke arbeta så tillfredsställande som man kunde ha anledning fordra.

Det kan ofta inträffa att nykterhetsnämnder vägra att lämna begärda upplysningar, enär ingen ersättning härför utgår från bolaget. Det blir därför ofta bolagens sak att själva anskaffa de upplysningar, som erfordras. Men detta kunna de så mycket lättare genom att kunderna i största utsträckning stå i personlig kontakt med bolaget, ty just genom att kunderna ha sina affärsförbindelser med den ort, där bolaget är beläget, kan bolaget härigenom med lätthet ernå denna personliga kontakt. Skulle den föreslagna ändringen nu antagas, kommer följderna att bli att de personer, som tillhöra ett handelsområde, vilket icke har kontakt med den plats, där det nya bolaget har sitt säte, i mycket ringa utsträckning hädanefter komma i personlig beröring med bolagets ledning. Det nya bolaget blir i sitt bedömande helt hänvisat till skriftligt material.

Då personkännedomen just utgör grunden för den individuella kontrollen torde en sådan utveckling komma att äventyra denna kontroll.

Man kanske vill invända häremot att de större bolagen dock icke kunna besitta en sådan personkännedom, som här berörts. Härtill kan svaras att dessa bolag organiserat sin underrättelsetjänst på ett helt annat sätt. Det kan naturligtvis tänkas att de nya länsbolagens underrättelsetjänst organiseras på samma sätt. Men ett dylikt förfarande kommer med säkerhet att medföra kostnader, som tillsammans med den övriga ändringen komma att överstiga de kostnader, som nu utgår för försäljningsorganisationen.

Så länge man kan ordna det så att de tilldelningsbeslutande även själva äga den direkta lokal- och personkännedommen torde det bästa resultatet av den individuella kontrollen vara att vinna.

Den grund i systemet som bolagets direkta lokal- och personkännedom utgör synes därför vara för värdefull för att utan vidare offras.

Beträffande de beräknade vinster, som skulle uppkomma genom en omläggning, torde det kunna ifrågasättas om dessa verkligen komma att visa sig hållbara vid en praktisk tillämpning.

Under åberopande härav föreslås,

att den nya rusdrycksförsäljningslagen bestämmes så att den nuvarande försäljningsorganisationen i princip bibehålles.

Stockholm i mars 1937.

Lars V. Lindén.

Carl Lovén.

Oscar Andersson,
Torngård.